

[Lilli Gyldenkilde]

billede samt om demokratiets vilkår og nødvendighed.

Demokratiet, som vi kender det, kan ikke fungere, hvis ikke også de unge tager det alvorligt – deler sig efter anskuelse og deltager i politiske diskussioner om, hvordan vi sikrer demokrati samt i øvrigt søger at få givet udtryk for, i hvilken retning det skal udvikles.

I denne proces indgår også ungdomsorganisationer – det er i øvrigt i de unge år, interessen starter for samfundsudviklingen – derfor finder undertegnede det forkert, at uddannelsesstederne bliver et forbudt område med hensyn til at gøre opmærksom på møder, hvor denne proces foregår. Ungdomsorganisationerne kan søge tilskud til politisk arbejde og bruger denne mulighed i vid udstrækning og støttes, ligeledes i vid udstrækning, af stat, amtskommuner og kommuner. Det forekommer derfor urimeligt, at andre af det offentlige støttede institutioner forbyder arbejdets udførelse.

Svar (1/11 84):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Baggrunden for spørgsmålet er, at en EFG-elev på teknisk skole i Fredericia har fået forbud mod at hænge en plakat op på skolens opslagstavle samt mod at fremlægge nogle foldere, som opfordrede til at deltage i et møde i et politisk partis ungdomsorganisation.

Der er indhentet en udtalelse fra skolen i anledning af det rejste spørgsmål. Det oplyses, at afvisningen af politisk informationsarbejde på skolen er begrundet i, at skolen umiddelbart efter dens etablering i 1982 fik uanmeldt besøg af forskellige politiske bevægelser, der uden tilladelse fra skolens ledelse udfoldede politisk agitation i skolens kantine, samt at der på skolens officielle opslagstavler – uden indhentet tilladelse – blev opsat plakater med et klart politisk budskab mod arbejdsgeberne.

På denne baggrund traf skolens bestyrelse beslutning om, at skolen alene kan formidle informationer i relation til arbejdsmarkedets organisationer.

Den konkrete sag har imidlertid givet skolen anledning til igen at vurdere spørgsmålet. Skolens ledelse har fuld forståelse for, at eleverne sikres adgang til alsidige oplysninger om engagement i de demokratiske samfunds-

forhold, herunder arbejdet i politiske foreninger.

I konsekvens heraf vil der blive monteret opslagstavler i elevkantinene, hvorpå informationsmateriale af enhver art kan opsættes.

Skolen fastholder, at dens holdning og virke må fremtræde absolut upolitisk.

Jeg kan tilslutte mig skolens holdning, idet jeg finder det udmærket, at der nu åbnes mulighed for et alsidigt politisk informationsarbejde. Disse skoler er selvejende institutioner, og det må være den enkelte skoles ledelse, der fastsætter rammerne for det politiske informationsarbejde, der kan finde sted på den enkelte skole.

Spm. nr. S 130

Til *ministeren for kulturelle anliggender*

(23/10 84) af:

Tinning (VS):

»Er Hørsholm-Rungstedes seneste fremstød for den hvide sport i overensstemmelse med regeringens eliteidrætspolitik?«

Begrundelse

I forbindelse med regeringens lovforslag om eliteidrættens fremme løber der for tiden en lind strøm af spørgsmål fra kulturudvalget til kulturministeren – og efterhånden som svarene kommer tilbage, bliver det mere og mere uklart, om regeringen har en eliteidrætspolitik, og hvad den i givet fald måtte gå ud på.

Hørsholm-Rungstedes seneste fremstød er en fremragende anledning til at gøre diskussionen klar.

I Hørsholm-Rungsted er man gået meget simpelt til værks: første skridt var, at kommunen forærede Hørsholm-Rungsted Tennisklub en byggegrund kvit og frit.

Andet skridt er, at klubben er gået i gang med at samle det nødvendige antal anpartshavere, der skal tegne sig for anparten på 15.000 kr. med det mål at bygge en tennishal med plads til fem baner, som anpartshaverne får råderet over.

Tredje skridt vil være, at de, der har råd til det, spiller tennis, mens andre kan spille rundbold i Rungstedlund, Dyrehaven eller andet. Fjerde skridt kan blive, at andre kommuner følger Hørsholm-Rungstedes eksempel